

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Αίτηση Αρ. 1/2026)

15 Ιανουαρίου, 2026

[ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ-ΑΝΔΡΕΟΥ,
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΕΦΡΑΙΜ, ΔΑΥΙΔ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 83 ΚΑΙ 113.2 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ
ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΑΝΑΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ/Η ΕΡΕΥΝΑΣ
ΚΑΙ/Η ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ/Η ΔΙΩΣΗΣ ΚΑΙ/Η ΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΚΑΙ/Η
ΟΠΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΞ ΑΥΤΩΝ, ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗ κ.
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΥΚΑ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ/Η
ΔΙΑΠΡΑΞΗ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ: 1. ΑΣΚΗΣΗ ΒΙΑΣ, ΚΑΤΑ
ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3(1)(4) ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΒΙΑΣ ΣΤΗΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ (ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΘΥΜΑΤΩΝ) ΝΟΜΟΥ
Ν.119(Ι)/2000 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5(1)(Δ) ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ
ΚΕΦ.154, 2. ΑΣΚΗΣΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΙΑΣ, ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ
ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΝΟΜΟΥ Ν. 115(Ι)/2021 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5(1)(δ) ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ
ΚΩΔΙΚΑ ΚΕΦ. 154, 3. ΕΠΙΘΕΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ
ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ, ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 243(1) ΚΑΙ
5(1)(δ) ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΚΕΦ. 154 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5 ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ
ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΥ Ν.115(Ι)/2021, 4. ΑΠΕΙΛΗ,
ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 91Α ΚΑΙ 5(1)(Δ) ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ
ΚΩΔΙΚΑ ΚΕΦ.154 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΝΟΜΟΥ Ν.115(Ι)/2021, ΚΑΘΟΤΙ ΤΟΥΤΟ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΤΟ
ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

*Σ. Αγγελίδης, Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας, με Ε. Κλεόπα (κα),
Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, Κρ. Κυθραιώτου (κα), Ανώτερη
Δικηγόρο της Δημοκρατίας και Χ. Καραολίδου (κα), Ανώτερη
Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για τον Αιτητή.
Χρ. Πουργουρίδης, για τον Καθ' ου η Αίτηση.
Καθ' ου η Αίτηση παρών.*

**Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου
θα δοθεί από τη Σταματίου, Π.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Π.: Με την παρούσα αίτηση, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ζητά την χορήγηση άδειας για σκοπούς ανάκρισης, έρευνας, δίωξης, φυλάκισης και οποιασδήποτε ενέργειας εξ αυτών, του Καθ' ου η Αίτηση Βουλευτή. Η αίτηση υποβάλλεται αναφορικά με τη διερεύνηση και/ή διάπραξη των αδικημάτων: 1. Άσκηση βίας, κατά παράβαση του άρθρου 3(1)(4) του περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμου Ν.119(I)/2000 και του άρθρου 5(1)(δ) του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154, 2. Άσκηση ψυχολογικής βίας, κατά παράβαση του άρθρου 6 του περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών και

της Ενδοοικογενειακής Βίας και περί Συναφών Θεμάτων Νόμου Ν.115(Ι)/2021 και του άρθρου 5(1)(δ) του Κεφ.154, 3. Επίθεση που προκαλεί πραγματική σωματική βλάβη, κατά παράβαση των άρθρων 243(1) και 5(1)(δ) του Κεφ. 154 και του άρθρου 5 του Ν.115(Ι)/2021, 4. Απειλή, κατά παράβαση των άρθρων 91Α και 5(1)(δ) του Κεφ. 154 και του άρθρου 5 του Ν.115(Ι)/2021, καθότι τούτο επιβάλλει το συμφέρον της δικαιοσύνης και το δημόσιο συμφέρον.

Η Αίτηση βασίζεται στις διατάξεις των **Άρθρων 83 και 113.2 του Συντάγματος** της Δημοκρατίας, στο **άρθρο 5(1)(δ) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154**, στο **άρθρο 20(6) του Ν.115(Ι)/2021**, στη νομολογία και στις συμφυείς εξουσίες του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Τα γεγονότα επί των οποίων στηρίζεται η Αίτηση εκτίθενται σε συνημμένη ένορκη δήλωση της επικεφαλής των ανακρίσεων, ημερ. 7.1.2026.

Στην ως άνω δήλωση, γίνεται αναφορά στις καταθέσεις που έδωσε η καταγγέλλουσα, αναφερόμενη μεταξύ άλλων στα όσα έλαβαν χώρα μεταξύ της ίδιας και του Καθ' ου η Αίτηση, με τον οποίο διατηρούσε σχέση, μεταξύ της 31.12.2025 και 3.1.2026. Σύμφωνα με αυτές, την

31.12.2025, στην Ελλάδα, πριν από νυχτερινή τους έξοδο, δέχτηκε προσβλητικά σχόλια από τον καταγγελλόμενο, ενώ, μετά την επιστροφή τους από την έξοδο, ο τελευταίος άσκησε σε βάρος της σωματική βία και την απείλησε. Γίνεται, επίσης, αναφορά στην ιατρική έκθεση που συντάχθηκε κατόπιν ιατρικής εξέτασης, στην οποία υποβλήθηκε η καταγγέλλουσα στο Γενικό Νοσοκομείο Λεμεσού, μετά την άφιξη της στην Κύπρο, και στις φωτογραφίες που η καταγγέλλουσα παρέδωσε στην Αστυνομία. Στην ένορκη δήλωση επισυνάπτεται επίσης, Γνωμοδοτικό Σημείωμα, ημερ. 7.1.2026, που ετοιμάστηκε από Δικηγόρο Αθηνών και Λέκτορα σε Πανεπιστήμιο, σύμφωνα με το οποίο από τα καταγγελλόμενα γεγονότα προκύπτουν ποινικά αδικήματα, σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο.

Αναφέρεται, περαιτέρω, ότι στις 6.1.2026 η καταγγέλλουσα προσήλθε στα γραφεία της Αστυνομίας, παραδίδοντας έγγραφο με τίτλο «Υπεύθυνη Δήλωση», όπου δηλώνει ότι δεν επιθυμεί την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον του καταγγελλόμενου Βουλευτή, ούτε την περαιτέρω προώθηση της υπόθεσης. Επιπλέον, δηλώνει ότι δεν έχει οποιοδήποτε παράπονο εναντίον του, ούτε προβάλλει οποιαδήποτε απαίτηση σε σχέση με την καταγγελία της. Κατόπιν προφορικής ερώτησης που της υποβλήθηκε από μέλος της Αστυνομίας, ως προς

το λόγο που επιθυμούσε να αποσύρει την καταγγελία της, η καταγγέλλουσα ανέφερε ότι η δημοσιοποίηση της υπόθεσης, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ο καταγγελλόμενος αποτελεί δημόσιο πρόσωπο, της προκαλεί «στρες» και ψυχολογική πίεση, με αποτέλεσμα να αδυνατεί να διαχειριστεί την περαιτέρω συνέχιση της διαδικασίας.

Παρά την πιο πάνω γραπτή δήλωση της καταγγέλλουσας, προβάλλεται ότι, σύμφωνα με τις πρόνοιες του **N.115(Ι)/2021**, οι διωκτικές αρχές έχουν υποχρέωση να διερευνούν και ασκούν ποινική δίωξη και πως σε τέτοιες περιπτώσεις η ποινική διαδικασία δύναται να συνεχιστεί ακόμη και εκεί όπου το θύμα αποσύρει το παράπονο ή την καταγγελία του.

Αφού ο φάκελος της υπόθεσης διαβιβάστηκε στο γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα, ο τελευταίος κατέληξε ότι λόγω της σοβαρότητας και της φύσεως των αδικημάτων, των συνθηκών υπό τις οποίες φέρεται αυτά να διαπράχθηκαν, καθώς και την ανάγκη προστασίας της καταγγέλλουσας και του ότι τα εν λόγω αδικήματα δεν έχουν οποιαδήποτε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων του καταγγελλόμενου ως Βουλευτή, απαιτείται η εξασφάλιση άδειας του

Ανωτάτου Δικαστηρίου για σκοπούς ανάκρισης, έρευνας, έναρξης και ή προώθησης ποινικής δίωξης εναντίον του. Η χορήγηση άδειας θα εξυπηρετήσει το συμφέρον της δικαιοσύνης και το δημόσιο συμφέρον.

Ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας, με παραπομπή στη νομολογία, ανέλυσε τις νομικές αρχές που διέπουν τη χορήγηση άδειας, ως η αιτούμενη, εισηγούμενος ότι η παρούσα είναι κατάλληλη για τη χορήγηση άδειας.

Ο Καθ' ου η Αίτηση δεν καταχώρησε ένσταση. Ο ευπαίδευτος συνήγορος του υιοθέτησε τη νομική πτυχή στην οποία αναφέρθηκε ο έντιμος Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας. Εξέθεσε, στη συνέχεια, τους προβληματισμούς του όσον αφορά την τελική έκβαση της υπόθεσης, δεδομένης της απόσυρσης του παραπόνου εκ μέρους της καταγγέλλουσας, καλώντας μας να συνεκτιμήσουμε και αυτό το στοιχείο στο πλαίσιο εξέτασης της αίτησης. Διευκρίνισε, δε, ότι αυτό δεν αφορά το στάδιο της λήψης κατάθεσης από τον Καθ' ου η Αίτηση.

Το **Άρθρο 83.2** του **Συντάγματος**, επί του οποίου εδράζεται η αίτηση, προνοεί ότι «ο βουλευτής δεν δύναται άνευ αδείας του

Ανωτάτου Δικαστηρίου να διωχθή, συλληφθή ή φυλακισθή εφ' όσον χρόνου εξακολουθεί να είναι βουλευτής». Εξαιρέση αποτελούν τα αδικήματα που επισύρουν ποινή θανάτου ή ποινή φυλακίσεως πέντε ετών και άνω, εφόσον ο βουλευτής καταληφθεί επ' αυτοφώρω. Δεν είναι τέτοια η παρούσα περίπτωση.

Ζήτημα άρσης ασυλίας βουλευτή εξετάστηκε στις υποθέσεις ***In re Georghiou (1983) 2 C.L.R. 1***, ***Γενικός Εισαγγελέας v. Σαρίκας (2015) 1 Α.Α.Δ. 233*** και ***Γενικός Εισαγγελέας v. Θεμιστοκλέους (2016) 1 Α.Α.Δ. 358***, όπου τέθηκαν οι αρχές επί των οποίων ασκείται η συναφής εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Η απουσία καταχώρισης ένστασης δεν εξαντλεί το ζήτημα. Ούτε οδηγεί αυτόματα στην έγκριση της αίτησης. Η άρση της ασυλίας βουλευτή αποτελεί θεσμικό ζήτημα και, ως τέτοιο, απαιτεί δικαστική κρίση, με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Σχετικό είναι το πιο κάτω απόσπασμα από τη σελ. 29 της απόφασης ***In re Georghiou***, πιο πάνω:

«There is uniformity of opinion that parliamentary immunity is a privilege of the Representative assembly and only incidentally a privilege of individual Representatives. Being a privilege of the House, it cannot be unilaterally waived by any Member of it. It

can only be waived if waiver is in the public interest. The public interest emerges after balancing dangers to the autonomy and sovereignty of the popular assembly, likely to result from the withdrawal, on the one hand and, the vital interest of the public that every alleged offender be brought to justice, on the other».

(Σε ελεύθερη μετάφραση)

Παρατηρείται σύγκλιση απόψεων ότι η κοινοβουλευτική ασυλία αποτελεί προνόμιο του Κοινοβουλίου και παρεμπιπτόντως προνόμιο του κάθε Βουλευτή ατομικά. Καθώς αποτελεί προνόμιο του Κοινοβουλίου, δεν δύναται να τύχει μονομερούς αποποίησης από οποιοδήποτε Μέλος αυτού. Η αποποίηση του προνομίου είναι εφικτή μόνο για σκοπούς δημοσίου συμφέροντος. Το δημόσιο συμφέρον αναδεικνύεται μετά την εξισορρόπηση των κινδύνων στην αυτονομία και κυριαρχία του Κοινοβουλίου, που ενδεχομένως να προκύπτει από την εν λόγω αποποίηση, από τη μια, και το ουσιώδες συμφέρον της κοινωνίας που επιβάλλει όπως ο κάθε φερόμενος παραβάτης προσάγεται ενώπιον της δικαιοσύνης, από την άλλη.

Σύμφωνα με τη νομολογία, το Ανώτατο Δικαστήριο, κατά την άσκηση της εξουσίας του δυνάμει του **Αρθρου 83.2**, λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τη φύση των αδικημάτων τα οποία καταλογίζονται στο βουλευτή, τη σοβαρότητα τους, τις συνθήκες κάτω από τις οποίες κατ' ισχυρισμό διαπράχθηκαν, καθώς και το κατά πόσο αυτά έχουν οιαδήποτε σχέση με την εκτέλεση των βουλευτικών του καθηκόντων ή κατά πόσο η αίτηση και γενικότερα η υπόθεση έχει οιαδήποτε πολιτικό-κομματικό ή αλλότριο κίνητρο. Καθοριστικό για την έγκριση της αίτησης, είναι το κατά πόσο εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον.

Η τάση που νομολογιακά παρατηρείται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είναι όπως το ακαταδίκτο (inviolability) των Βουλευτών προσεγγίζεται περιοριστικά. Η ευρωπαϊκή νομολογία αναδεικνύει ότι, στις περιπτώσεις όπου οι αποδιδόμενες ποινικά ελεγχόμενες πράξεις και συμπεριφορές που αντιμετωπίζει ο Βουλευτής δεν συνδέονται με την εκτέλεση των βουλευτικών του καθηκόντων και, συνεπώς, δεν υπάρχει οποιοσδήποτε συσχετισμός της ποινικής υπόθεσης με την κοινοβουλευτική του δραστηριότητα, η Βουλευτική ασυλία αίρεται. Και αυτό, νοούμενου ότι δεν συντρέχουν σοβαροί λόγοι για τη μη άρση της. Στην ουσία, η Βουλευτική ασυλία αίρεται σε όλες τις υποθέσεις όπου απουσιάζει η υποψία υποκίνησης της ποινικής δίωξης από οποιαδήποτε πολιτικά ή αλλότρια κίνητρα. Μόνο στις περιπτώσεις όπου υφίσταται μία τέτοια υποψία, δηλαδή ότι η δίωξη του Βουλευτή υποκινήθηκε στη βάση πολιτικό-κομματικών κινήτρων, το ακαταδίκτο των Βουλευτών διατηρείται.

Συνεπώς, γίνεται κατανοητό ότι, η Βουλευτική ασυλία δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως ασπίδα προστασίας του Βουλευτή έναντι του εφαρμοστέου Ποινικού Δικαίου του Κράτους. Ενέργειες που δεν εμπίπτουν εντός των κοινοβουλευτικών δραστηριοτήτων του

Βουλευτή, όπως είναι οι προσωπικές ή οι επιχειρηματικές δραστηριότητες του, δεν δύναται να αντλούν προστασία από το ακαταδίωκτο των Βουλευτών. Εξαιρέση αποτελούν οι περιπτώσεις όπου διαπιστώνεται υποψία ύπαρξης πραγματικού, σοβαρού και εμφανούς κομματικό-πολιτικού στοιχείου στην απόφαση δίωξης του Βουλευτή που έχει ως σκοπό όπως τον παρεμποδίσει να ασκεί ορθά και αποτελεσματικά τα βουλευτικά του καθήκοντα, κατά τη διάρκεια της θητείας του.

Όπως το ΕΔΔΑ έχει νομολογιακά εδραιώσει στην υπόθεση **A. v. The United Kingdom, 2002 ECHR, 811**, το ζήτημα της άρσης της βουλευτικής ασυλίας εξετάζεται στη βάση της αρχής της αναλογικότητας (**Θεμιστοκλέους**, πιο πάνω).

Στη βάση των όσων τέθηκαν ενώπιον μας με την ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση και τα επισυναπτόμενα σ' αυτήν έγγραφα, προκύπτει ότι υπάρχει μαρτυρία η οποία, αντικειμενικά ιδωμένη, εμπλέκει τον Καθ' ου η Αίτηση στη διάπραξη των πιο πάνω αδικημάτων, τα οποία κατ' ισχυρισμό διαπράχθηκαν στην Ελλάδα.

Σύμφωνα με το **άρθρο 5(1)(δ)** του **Κεφ. 154**, ο Ποινικός Κώδικας και οποιοσδήποτε άλλος νόμος που συνιστά αδίκημα, εφαρμόζονται σε όλα τα αδικήματα τα οποία διαπράχθηκαν σε οποιαδήποτε ξένη χώρα από πολίτη της Δημοκρατίας, αν το αδίκημα τιμωρείται στη Δημοκρατία με φυλάκιση που υπερβαίνει τα δύο χρόνια και η πράξη ή η παράλειψη που συνιστά το αδίκημα, είναι επίσης αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το νόμο της χώρας όπου αυτό διαπράχτηκε. Στη γνωμοδότηση που επισυνάπτεται στην υποστηρικτική της αίτησης ένορκη δήλωση, αναφέρεται ότι, από τα καταγγελλόμενα περιστατικά, προκύπτουν ποινικά αδικήματα, σύμφωνα με το ελληνικό Δίκαιο.

Τα διερευνώμενα αδικήματα τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης που υπερβαίνει τα δύο έτη ως προνοείται από τη σχετική νομοθεσία.

Τονίζεται ότι, για σκοπούς της παρούσας διαδικασίας, ισχύει, όπως και σε κάθε περίπτωση, το τεκμήριο της αθωότητας. Δεν χρειάζεται να αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση, ούτε απαιτείται στο στάδιο αυτό να εξεταστεί η επάρκεια και η ποιότητα του μαρτυρικού υλικού. Πολύ περισσότερο να εκτιμηθεί κατά πόσο οι σχετικοί μάρτυρες θα είναι πρόθυμοι ή διατεθειμένοι να καταθέσουν σε περίπτωση που

καταχωριστεί κατηγορητήριο. Η εξέταση των στοιχείων που τέθηκαν, περιορίζεται στο να καταδειχθεί ότι η αίτηση δεν είναι αυθαίρετη.

Παρεμβάλλεται ότι η απόσυρση του παραπόνου από την καταγγέλλουσα από μόνη της, δεν εμποδίζει την προώθηση της παρούσας αίτησης, αφού το καθήκον διερεύνησης από τις ανακριτικές αρχές παραμένει, ενώ για υποθέσεις του είδους υπάρχει συγκεκριμένη πρόνοια (βλ. **άρθρο 20(1)(6)** του **N.115(Ι)/2021**).

Τα αδικήματα που εξετάζονται εναντίον του Καθ' ου η Αίτηση είναι σοβαρά, όχι μόνο ως εκ της φύσεως τους, αλλά και υπό το φως των προβαλλόμενων περιστάσεων διάπραξης τους, ως προκύπτει από την ένορκη δήλωση που υποστηρίζει την αίτηση. Περαιτέρω, τα διερευνώμενα αδικήματα, ουδεμία σχέση διαφαίνεται να έχουν με την πολιτικό-κομματική δραστηριότητα του Καθ' ου η Αίτηση, είτε εντός, είτε εκτός της Βουλής των Αντιπροσώπων. Ούτε υπήρξε εισήγηση προς αυτή την κατεύθυνση.

Στη βάση των αρχών που έχουν εκτεθεί πιο πάνω, θεωρούμε ότι η αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα βασίζεται σε γνήσιους και σοβαρούς

λόγους και δεν υπάρχει οποιοδήποτε πολιτικό-κομματικό ή άλλο στοιχείο άσχετο με την απονομή της δικαιοσύνης.

Η αποδιδόμενη στον Καθ' ου η Αίτηση συμπεριφορά και πράξεις απαιτεί την άμεση διερεύνηση της υπόθεσης και, εφόσον δικαιολογείται, την προσαγωγή του Καθ' ου η Αίτηση ενώπιον της δικαιοσύνης. Οι αρχές του Κράτους Δικαίου υπαγορεύουν ισονομία και ισοπολιτεία. Όλοι είναι ίσοι ενώπιον του Νόμου, ανεξαρτήτως ιδιότητας.

Ως εκ των ανωτέρω, κρίνουμε ότι η άρση της ασυλίας του Καθ' ου η Αίτηση εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και ότι η άδεια θα πρέπει να δοθεί για όλα τα στάδια, από τη λήψη ανακριτικής κατάθεσης μέχρι και την εκτέλεση τυχόν ποινής που ήθελε επιβληθεί, χωρίς να χρειάζεται ενδιάμεσα να λαμβάνεται κάθε φορά άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου (βλ. απόφαση πλειοψηφίας στην **Σαρίκας** και **Θεμιστοκλέους**, πιο πάνω).

Η αίτηση εγκρίνεται και αίρεται η ασυλία του Καθ' ου η Αίτηση, Βουλευτή κ. Σύκα, σύμφωνα με τις πρόνοιες του **Άρθρου 83.2** του

Συντάγματος, τηρουμένων των υπολοίπων σχετικών διατάξεων του Συντάγματος.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Π.

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ-ΑΝΔΡΕΟΥ, Δ.

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Δ.

ΕΦΡΑΙΜ, Δ.

ΔΑΥΙΔ, Δ.